

§. ψα'. Αντιπροφόντων δὲ τῶν λόγων κατὰ τὸ ἀνάπαλιν, ὡς αὐτῶν Γεωμετρικῶν, καὶ τῶν μειζόνων ἐλασσόνων καθιερωμένων, εἴτις ἐπὶ μὲν τῷ πρώτῳ (§. ψξδ.) διὰ τῆς τῷ ἐπομένῳ ἀναρίσεως συναναρῶν ἐθέλει τὸ ἠγόμενον. Οἶον,

— Σαὶ δ' ὄξυδροκῆντι ἐδάμῳσ ὄραται· ὡσεὶ πολλῆ γ' ἂν ὀρεῖ τῷ ἐμοὶ ὄρατα καμμῶντι.

Ἐπὶ δὲ τῷ δευτέρῳ (§. ψα.) ὡσαύτως.

Ἄλλ' ἢ ἠλεκτριζουσα δυνάμις, καὶ τῷ ἀπαιδύτω σοφῶς κατανοηθεῖται.

Ἐκ πολλῆ ἄρα τῷ περιόντος αὐτῇ τῷ σοφῶτε καὶ ἐπισημῶν κατανοηθήσεται.

Τραπένη ἂν ὡς εἰκὸς καὶ ἢ κατὰ τὸ μάλλον καὶ τὸ ἥττω τάξις, τῆς ἐφ' ὅδε χωρέσεως κατὰ τὸ ἀντίπροφον.

§. ψβ'. Ὁμοιολόγων δὲ πρὸς ἅπερ ἀνάγεται πεφικῶτων τῶτε ἠγεμῶν, καὶ τῷ ἐπομένῳ, ἐκ τῶν ὁμοίων ὁ ὑποθετικὸς συλλογισμὸς εἰρήσεται συμπεραίνειν, εἴτε κατασκευῶν ὁμοίων καὶ ἀνασκευῶν θατέρῳ διὰ θατέρον. Καὶ κατασκευαστικῶς μὲν. Οἶον,

Ἐἰ ἡμεῖς ὑμῖν τὰ πνευματικὰ ἐσπέραμεν, μέγα, εἰ ἡμεῖς ὑμῶν τὰ σαρκικὰ θερίσσομεν; εἰ μέγα δηλονότι. Ὁμοίωλον γὰρ, ὅσονγε τῇ πρὸς τὸ ζῆν ἐπὶ τῷ τρέφειν ἐκατέρωσθε χρεῖα. Ἄλλως γὰρ τὸ ὑπερέχον τῆς πνευματικῆς τροφῆς, ὅσον ἀναλογιζομένοις, καὶ τῶν πάντων ἂν εἴη σμικρῶν, τῷ λόγῳ ταύτῃ ἀπὸ τῷ μεγίστῳ ἐπὶ τὸ ἐλάχιστον (§. ψδ.) μεταπίπτοντος.

Καὶ ἀνασκευαστικῶς κατ' ὁμοιολογίαν ὡσαύτως. Οἶον, Εἰ μὴ τῷ φύσαντι ἀνετραπῆ ἔμπασσιν ἔμψυχοις, τί θαυμαστὸν εἴη καὶ πρὸς ἅπαν ἔτος ἠδέδη τὸ τῷ διδάξαντι; θαυμαστὸν ἔδει. Σχεδὸν γὰρ ὁμοίων.

§. ψγ'. Ἐξ ἠγεμῶν καὶ ἐπομένων ἀντικειμένων αὐτῶν, καὶ πρὸς ἐπὶ ἀντικείμενα λόγον ἔχοντων τὸν αὐτὸν, ὑποθετικοὶ συνίστανται συλλογισμοί, ὁμοιοῖσιν ἀνωτέρω. Οἶον,

Εἴπερ ὁμιλία φαῦλα φθίρεισιν ἤδη χρεῖα, ὁμιλία χρεῖα βελτιῶσιν ἤδη φαῦλα.

Ἄλλα μὲν τὸ Α. Ἄρα καὶ τὸ Β.

§. ψδ'. Τὸς ἔν ἐξ ὁμοίων (§. ψβ'), καὶ ἀντικειμένων (§. ψγ'). ὑποθετικὸς ὅτι δὴ ῥᾶδιον ἐστίν, ἐπὶ τὰ ἐνθυμήματα (§. ψα').

(§. ψα'. κξ.) καὶ τὰ παραδείγματα (§. ψδ'. κξ.) μεταρμύξεν, καὶ ἀνάπαλιν ἐπὶ τέτρες ἐκεῖνα, ἐκ πείρας εἶοντε μαθεῖν.

Περὶ Διλήμματος.

§. ψε'.

Τὸ δὲ Δίλημμα, (ὃν καὶ ὀκπερον καλεῖσιν, ἢ κεραιτόντα Συλλογισμὸν, καὶ, κατὰ τὴν Κρατίνην Βένδιον, διλογίαν.) ἐκ αἰεὶ ἐκ διμερῆς συνίσταται προτάσεως, ἀλλ' ἐστὶν ὅτε καὶ ἐκ τριῶν ὁμοιότητος μερῶν, καὶ πλειόνων. Εἶδος δὲ πίσεως ἐστίν, ἐν ᾧ διαρίσεως ἠγεμῶν, τὸ κατὰ τῶν μερῶν ἐκάσθε, καὶ κατὰ τῷ ὅλε τῶσ συνάγεται. οἶον,

Δημόκριτος αἰεὶ γελῶν, ἦτοι τῶν φαύλων τὸν πολὺν καταχρῶν ἐτύγχανε γέλωτα, ἢ τῶν ἀγαθῶν, ἢ τῶν ἐδοτέρως ἐχόντων.

Ἄλλ' εἰ μὲν τῶν τρίτων, ψυχρῶς· ἔτε γὰρ ἐλεεινὰ τὰ τοιαῦτα, ἔτε καταγέλαστα.

Εἶδ' ἢ τῶν ἀγαθῶν, ἀτόπως. Οὐ γὰρ τὰ ἀγαθὰ γέλωτος ἐστὶν αἴτια.

Εἰ δὲ τῶσ τῶν φαύλων, εἰκὸς ἰὼ ἐπ' αὐτοῖς καὶ θριλωθεῖν, ἢ γελᾶν.

Ἀτόπως ἄρα καὶ παρὰ τὸ εἰκὸς αἰεὶ γελῶν ἐτύγχανεν ὁ Δημόκριτος.

§. ψς'. Ὄρισται δὲ (1) ἀκριβέστερον ἐπὶ τὸ Δίλημμα Συλλογισμὸς ὑποθετικὸς (§. ψξδ.) ἢ Αἰτιολογικὸς (§. ψηθ'), ἐν ᾧ τὸ ἐπόμενον (§. υἱθ'), ἢ ἢ αἰτιολογία (§. υἱδ') προτάσις ἐστὶ Διαζωδῆλική (§. υκδ'), καὶ τὸ ὅλον αἰεταί, (τὸ ἠγόμενον, ἢ τὸ αἰτιατὸν δηλ.) ἐπὶ τῷ Συμπερασματος, τῶν τῷ ἐπομένῳ, ἢ τῆς αἰτιολογίας μερῶν, κατὰ τὴν ἰσομερῆ ἐλάσσονα προαναριεμένων. Οἶον ὑποθετικῶς μὲν,

Εἴπερ ἀριθμὸς ἢ μονὰς, ἦτοι περιτλὸς ἂν εἴη, ἢ ἀρτιος.

Οὐκ ἐστὶ δὲ περιτλὸς. (τὶ γὰρ ἂν τῷ ἐνὶ μοναδικῶς ἔχοντι περιτλῶσει;).

Οὐδὲ

(1) Ὅρα καὶ Οὐδὸφ. Λογ. §. 482. Καίτοι διὰ μόνῃ τῷ ὑποθετικῷ τὸ Δίλημμα γνωρίζοντα.